

בעזרת השם יתברך

ספר

עצרתו אמונה

אידיש

תשפ"ו

440

בריוון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברטלב

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' נהר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארר 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערס - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הגפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ ברסלב
079-704-0066

הדווק פאר אידישע שטוב
079-704-0069

עריכה - המהר"ר הריב"א לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפים ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

- א. איז טאקע אזוי שרעקעדיג צו שטארבן?
- ב. וויפיל טבילות אין מקוה ברענגט יראת שמים?
- ד. ווי אזוי בארואיגט מען זיך פון די נייעס?

איש אמונות

- א. האבן א נאנטע קשר מיט יעדן תלמיד?
- ב. ערליכע קינדער און אייניקלעך, איז די גרעסטע עשירות?
- ב. די וויכטיגסטע זאך פאר א מלמד?
- ג. זייט מיר מוחל?
- ד. איך בענק זיך צו דיין אמאליגע תמימות?
- ה. נשמות וואס דארפן אראפקומען פאר א תיקון?
- ו. אויסקלערנען די קינדער צו גיין אנגעטון איידל און שיין?
- ז. היט די אויגן, וועסטו האבן שלום בית?
- ח. יישר כח פארן מאכן די שיינע פלעי מיט די קינדער?
- ח. מען גרייט זיך אויפן הייליגן רבינ'ס ראש השנה?
- ט. דיין שלום בית וועט צוריק אויפשיינען?
- י. לייג דיין כח, בלוט, און שווייס, אין תינקות של בית רבן?

- א פֿייער אָפּצולאָזן די אײַדעלע װעג פֿון צניעות..... יא
- זיך האַלטן מיט אַ גוטע סדר אין קעמפּ..... יב
- נישט װײַ צו טון און נישט טשעפען אַ צווייטן..... יג
- אַכטונג געבן פֿון שלעכטע חברים..... טו
- אחייערונגן די עלטערן פֿון קעמפּ..... יז
- פֿטור געוואָרן פֿון די טריפּה'נע מיליטער..... יט
- תּהלים און התּבודרות אין קעמפּ..... יט
- בלייבן ערליך אין קעמפּ..... כא
- שיעורים פֿאַר אַכרכים..... כג
- אַליין מברך זיין אויב עס לוינט צו קויפֿן די הויז..... כד
- מען קען נישט זיין נאַר דער שטרענגער טאַטע..... כה
- כעטן צדקה, אַן קיין רחמנות..... כו
- לאז נישט אפּ די משניות..... כז
- זײ אַ מוותר, װעט די שכינה רוען בײַ ענק..... כז
- ווער נישט אַרײַנגעדרייט אין מחלוקת..... כח

עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה

איז טאקע אזוי שרעקעדיג צו שטארבן?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך דארף אן עצה, כמעט יעדע נאכט הייב איך אן זייער צו ציטערן פון שטארבן, איך הייב אן טראכטן אז נישט קיין חילוק ווי שטארק איך וויל און איך פֿרוּביר צו זיין גוט און וואויל, וועט מיר סיי ווי זיין שווער און ביטער אויבן אין הימל; ווען די נשמה גייט ארויף אויבן קען מען דאך שוין נישט תשובה טון, דארט איז שוין נישטא וואס צו טון. שוין אלס קינד האב איך געהאט די מחשבות אז קיינער קען דאך סיי ווי נישט זיין פֿערפעקט, יעדער וועט צום סוף סיי ווי ליידן און באקומען שווערע שטראפן נאכן אַוועקגיין פון די וועלט; איז וואס האב איך בכלל צו פֿרוּבירן צו זיין גוט, איך וועל דאך סיי ווי ענדיגן נישט גוט?

אויף בין איך זייער דערשראקן פֿשוט פונעם שטארבן אליין, ווי אזוי עס שפירט און וואס פאר א יסורים דאס איז, און ווען איך הייב אן טראכטן פון דעם קען איך ממש פארלירן דעם אטעם.

דער ראש ישיבה שליט"א האט עפֿעס אן עצה פאר מיר?

יִישָׁר פֶּנַח

תשובה:

בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פֿרִשְׁת שְׁלַח (קֶרַח בַּא"י), כ"ד סיון, שְׁנַת תשפ"ו לְפִרְט קָטָן

...

לייזן קריאת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּיטָה, גיי נישט אריין אין בעט איידער דו

לַיִינֶסֶט קְרִיאַת שְׁמַע, אֲוִן אִז דּוּ קַענְסֶט לַיִינְען קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל אַרְיֵי"ל, זָאגן די וידוי, אַשְׁמַנּוּ בְּגִדְנּוּ וְכוּ' - דַּאָרְפֶסֶטוּ מְעַר נִשְׁט מוֹרָא הָאֲבָן, ווייל רַבִּי נִתָּן זָאגט (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, הַלְכָה ב), אִז ווען אַ מְעַנְטֶשׁ לַיִינֶט קְרִיאַת שְׁמַע בַּיִינאַכֶט פֿאַר עַר גַּייט שְׁלֶאפֶן און עַר איז זיך מִתּוֹדֶה - "אינוּ זֵו מִשֶּׁם עַד שְׁמוֹחֲלִין לוֹ", איז מְעַן אִים מוֹחֵל אויף אַלע זַיִנע עֲבִירוֹת, און מְעַן דַּאָרף מְעַר נִשְׁט מוֹרָא הָאֲבָן.

אַז דוּ הָאָסֶט מוֹרָא פֿון שְׁטאַרְבֶּן זאַלֶסֶטוּ טְרַאכְטֶן פֿון תְּחִיַּית הַמֵּתִים, דְּעַר הַיִּילִיגְעַר רַבִּי זָאגט (סֵפֶר הַמְדוּת אוֹת אַמוּנָה חֻלֵק ב', סִימָן יז): "מִי שְׁאִינוּ יָכוֹל לִישֵׁן, יַעֲלֶה עַל מַחְשַׁבְתּוֹ אַמוּנַת תְּחִיַּית הַמֵּתִים", ווער עַס קַען נִשְׁט אַיִנְשְׁלֶאפֶן זַאל טְרַאכְטֶן פֿון תְּחִיַּית הַמֵּתִים; לְכַאֲרָה, וואס הָעֲלֶפֶט תְּחִיַּית הַמֵּתִים פֿאַר אַיִנעם וואס קַען נִשְׁט אַיִנְשְׁלֶאפֶן? נֶאֱרַר גְּעווענֶליך ווען מְעַן ווייל אַיִנְשְׁלֶאפֶן, הַיִיבֶט מְעַן אָן טְרַאכְטֶן אַלע שְׁרַעקֶעדיגע זאַכֶן, עַס הַיִיבֶן אָן קוּמְעַן דְּמִיוֹנוֹת: 'וואס וועט זיין?' 'אַפֿשֶׁר גַּיי אִיךְ שְׁטאַרְבֶּן וְכוּ' וְכוּ?' אויף דַעם זָאגט דְּעַר רַבִּי, טְרַאכֶט פֿון תְּחִיַּית הַמֵּתִים; דַּאָס הַיִיֶסֶט, בַּיִים סוּף וועט זיין גוט, אַפִּילוּ מְעַן גַּייט שְׁטאַרְבֶּן, גַּייט מְעַן אויפֿשְׁטַיִן תְּחִיַּית הַמֵּתִים. דְּעַר אַיִיבֶערֶשְׁטֶער זַאל הָעֲלֶפֶן זאַלֶסֶט הָאֲבָן הַצְּלַחַה אין אַלע עַנְיָנִים.

...

וויפיל טבילות אין מקוה ברענגט יראת שמים?

שאלה:

לְכַבּוּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

יִישֶׁר כַּח פֿאַר די שיעורים און פֿאַר די עֲצוֹת אַמוּנָה.

איך האב געוואלט פֿרעגן, עַס שְׁטַיִט אין סֵפֶר הַמְדוּת (אוֹת יְרָאָה, סִימָן לא) "לִירָאָה תִּלְדָּךְ לַמְקוּה", און נֶאכְדַעַם, אין סִימָן לוֹ שְׁטַיִט, אַז ש"י טבילות איז מסוגל פֿאַר יְרָאָה; עַס שְׁטַיִט דַאָךְ שוין פֿאַרְדַעם אַז מְקוּה איז מסוגל לִירָאָה, וואס דַאָרף נֶאכְדַעַם שְׁטַיִן אַז ש"י טבילות איז אויך מסוגל פֿאַר יְרָאָה?

יִישֶׁר כַּח

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ה' פְּרֻשַׁת שְׁלַח (קִרְחָה בַּא"י), כ"ו סִינַן, שְׁנַת תשפ"ו לַפְּרָט קָטָן ... נְרוֹ יָאִיר, תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת הַיֵּבֶל הַקּוֹדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם
אִיךָ הָאֵב עֲרֵהאֲלֹטָן דִּינָן בְּרִיוּוּ.

דוּ פֶּרַעגֶסֶט, דְּעַר רַבִּי זָאגֶט (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת יִרְאָה חֶלֶק א, סִימָן לֵא): "לִירְאָה תִּלְיָךְ לַמִּקְנָה", דוּרְךָ מִקְנָה בַּאֲקוּמֶט מֵעַן יִרְאֵת שְׁמַיִם, אִיז וואס זָאגֶט דְּעַר רַבִּי (שֵׁם, סִימָן לז): "גַּם ש"י [שְׁלַשׁ מְאוֹת וְעֶשְׂרִי] טְבִילוֹת מְסַגְלִין לִירְאָה", זִיךְ טוֹבִלְיָן דְּרִי הוֹנְדֶּעֶרֶט און צָען מָאל – אִיז מְסוּגֵל פֶּאָר יִרְאֵת שְׁמַיִם; אָמַעַר, בֵּינָן גִּינָן אִין מִקְנָה אִיז מֵעַן שׁוִין זֹכָה צו יִרְאָה?!

וויסן זָאָלֶסְטוּ, אִין יִרְאֵת שְׁמַיִם אִיז דָּא אַסאַךְ מְדְרִיגוֹת, עָס אִיז נִישַׁט פֶּשֶׁט אַז אֵינִימָאל מֵעַן הָאֵט יִרְאֵת שְׁמַיִם אִיז מֵעַן שׁוִין גוּט, מֵעַן דָּאָרְךָ אֲלֵךְ שְׂטֵרעֶבֶן צו בַּאֲקוּמֶען מֵעַר און מֵעַר יִרְאָה פּוֹנֵעַם אֵיבֶּעֶרשְׁטֵן; מוֹהֲרָא שׁ דְּעֶרְצִיילֵט, ווען דְּעַר הֵיילִיגֶעַר רַבִּי זְכוּתוֹ יִגָּן עֲלֵינוּ פּוֹן סאַטְמֶעַר אִיז גֶּעוֹוֶען אִין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אִין טְבִרְיָה, בֵּינָן קָבֵר פּוֹנֵעַם הֵיילִיגֵן רַמְבַּ"ם, הָאֵט עַר דְּעֶרְצִיילֵט אַ פֶּחַד פּוֹן אַ מַעֲשֶׂה, אַז דְּעַר הֵיילִיגֶעַר יִשְׁמַח מִשֶּׁה זְכוּתוֹ יִגָּן עֲלֵינוּ הָאֵט אָמַאל זֵייעַר גֶּעֶבֶעֶטן דַּעַם אֵיבֶּעֶרשְׁטֵן אַז עַר ווִיל זֹכָה זײַן צו צוּאָקוּמֶען צו די מְדְרִיגָה, צו מוֹרָא הָאָבֶן פּוֹנֵעַם אֵיבֶּעֶרשְׁטֵן אַזוֹי ווִי די אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָאָבֶן מוֹרָא גֶעֶהאַט, און מֵעַן הָאֵט אִים מוֹדִיעַ גֶּעוֹוֶען פּוֹן הַיֵּמֶל אַז עָס אִיז נִישַׁט שׁיִיךְ, עַר וועט דָּאָס נִישַׁט קֶענען אױסֶהאַלֶטן. הָאֵט דְּעַר הֵיילִיגֶעַר יִשְׁמַח מִשֶּׁה גֶעֶבֶעֶטן, אָפֶּשֶׁר קֶען עַר בַּאֲקוּמֶען די יִרְאָה וואס די תְּנָאִים הָאָבֶן גֶּעֶהאַט, הָאֵט מֵעַן אִים אױף מוֹדִיעַ גֶּעוֹוֶען פּוֹן הַיֵּמֶל אַז עַר וועט דָּאָס נִישַׁט קֶענען אױסֶהאַלֶטן, הָאֵט עַר גֶּעֶבֶעֶטן אֲלֵךְ לוֹיֵט די שְׁפֵעֵטְעֶרע דוֹרוֹת, בִּיז ווען עַר הָאֵט גֶּעֶבֶעֶטן דַּעַם הֵיילִיגֵן רַמְבַּ"ם יִרְאָה, הָאֵט מֵעַן אִים דָּאָס גֶּעֶעֶבֶן, און דְּעַר הֵיילִיגֶעַר יִשְׁמַח מִשֶּׁה הָאֵט דָּאָס נִישַׁט גֶּעֶקֶענט אױסֶהאַלֶטן, עַר הָאֵט אַוועק גֶּעֶחֱלָשֶׁט; זַעט מֵעַן פּוֹן דַּעַם אַז אִין יִרְאֵת שְׁמַיִם קֶען מֵעַן אֲלֵךְ זֹכָה זײַן צו מֵעַר און מֵעַר, דָּאָס גִּיט הֶעֱכֶעַר און הֶעֱכֶעַר. הֶעֱקֵר זָאָלֶסְטוּ גִינָן אִין מִקְנָה יַעֲדֵן טָאָג, און ווען דו טוֹבִלְיָסט זִיךְ זָאָלֶסְטוּ אֵינזִין הָאָבֶן שֵׁם א-ק-י-ק בְּמִלּוּי הַהִין : אַל"ף ה"ה יו"ד ה"ה, וואס

באַטְרַעפֿט קנ"א (151), אַזוי ווי מְקַנְ"ה (151), און האב אינזין: 'אַקְנִ"ק, אָנָא זְמִין לְמַהְגִּיר' (עין לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ו), איד וויל זיין גוט, איד וויל זיין ערליך און הייליג; זאג פארן באשעפער אז דו גייסט שוין זיין אן ערליכער איד, היטן די אויגן, היטן די מחשבה, היטן דעם דיבור, און אזוי ווייטער.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי פארוואגט מען זיך פון די נייעס?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איד ווייס נישט פארוואס, אבער איד האב יעצט געליינט די נייעס, און איד האב געזען אזעלכע שרעקעדיגע זאכן, איד האב געליינט אז עס האט געדארפט זיין אן אראבישע פראטעסט אין בארא פארק, און נאך שרעקעדיגע זאכן, וואס האט מיך באַמַת זייער דערשראקן, איד ציטער פאר שרעק.

די שרעקעדיגע נייעסן וואס איד האב געליינט האבן מיך ממש איבערגענומען, איד שפיר ווי איד באקום א פאניק אטאקע, איד ווער דעפרעסט, איד שפיר ווי פארוואס דארף איד בכלל לעבן אין אזא שרעקעדיגע וועלט.

איד ווייס אז עס איז נישט גוט צו ליינען נייעס, אבער למעשה האב איד עס שוין געליינט, וואס קען איד יעצט טון? איד שפיר ווי איד דארף שוין נעמען מעדעצין ווייל איד קען נישט איבערקומען די פחדים, ווי אזוי קען איד זיך פארוואגן?

ביטע אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר ענטפערן, ווייל איד טרייסל ממש פאר פחד.

יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פְּרִשְׁת שְׁלַח (קִרְח בֵּא"י), כ"ו סִינָן, שְׁנַת תשפ"ו לְפָרֵט קָטָן
מֵרַת ... תְּחִינִי, תְּלַמִּידַת בֵּית פִּיגָא
איד האב ערהאלטן אייער בריוו.

פארן וואס ליינט איר נייעס? דאס איז די שִׁכְר פון ליינען נייעס, אז מען לעבט אין פחד, מען לעבט מיט מורא, ביז מען דארף נעמען מעדעצין. ליינט נישט קיין נייעס און הערט נישט קיין נייעס - וועט איר לעבן א רואיגע זיסע לעבן, איר וועט הנאה האבן פון די שיינע וועלט וואס דער אייבערשטער האט באשאפן, איר וועט האבן שטארקע נערנווען מיט א שטארקע מח; א רחמנות אויף די וואס לעבן מיט די נייעס, מען רודפ'ט זיך אליינס, אזוי ווי דער הייליגער מנחת אלעזר זכותו גגן עלינו זאגט (ספר חיים ושלום, פרשת בחוקותי), אויפן פסוק (ויקרא כו, לו): "וְרַדְדָה אֶתְּם קוֹל עֲלֵה נְדָף", א בלעטל - דאס מיינט מען דעם צייטונג בלעטל - וועט ענק רודפ'ן. א בית פיגא תלמידה נעמט נישט אין האנט די זאכן, אין הערט נישט די זאכן.

...

איש אמונות

האבן א נאנטע קשר מיט יעדן תלמיד

בְּעִזְרַת ה' תִּבְרַךְ - יום ב' פְּרֻשֶׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ (שְׁלַח בַּא"י), ט"ז סִינַי, שְׁנַת תשפ"ו
לְפָרֵט קָטָן

ישראל שמעון שטיינבערג נרו יאיר

איך וויל דיך מחזק זיין דו זאלסט אנגיין מיט די עבודת הקודש מיטן פארלענען פאר די בחורים חומש רש"י, גמרא און הלכה. די טעג וואס איך בין אין ישיבה וועל איך פארלענען גמרא, און די טעג וואס איך בין נישט אין ישיבה זאלסטו פארלענען אלע דריי שיעורים.

ביי די שיעור פון חומש רש"י זאלסט אריינלייגן אסאך יראת שמים און מידות טובות. רעד צו די בחורים פון שמירת עינים, בפרט יעצט זומער ווען די גאסן אין שטאט איז אזוי געפערליך - דארף מען זייער אסאך חיזוק אויף היטן די אויגן.

אויף זאלסטו זיי מחזק זיין אז זיי זאלן זיך אכטונג געבן פון נישט ווערן נאכגעשלעפט פון בחורים וואס היטן זיך נישט וכו', חברים איז די וויכטיגסטע זאך פון וואס מען דארף זיך אכטונג געבן, מען זאל זיך חברן נאר מיט חברים וואס האבן יראת שמים, חברים וואס רעדן איידל, חברים וואס האבן אמונת חכמים, וואס האבן נישט קיין שלעכטע זאכן.

זע צו האבן א נאנטע קשר מיט יעדן תלמיד.

...

עַרְלִיכֶּע קִינְדֶער און אײניקלֶעך, איז די גֵרעסֶטע עֲשִירֹות

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פֿרֶשֶׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ (שְׁלַח בא"י), י"ז סִינַן, שְׁנַת תשפ"ו
לפֿרט קֶטן

... נֵרו יֵאִיר

דאַנק און לויב דעם אייבערשטן פֿאר די רייכע פֿאַרמֶעגן וואס ער האט
דיר געגעבן, א שיינע ערליכע משפּחה, א ווייב מיט טייערע ליכטיגע ערליכע
קינדער, דאס איז די גֵרעסֶטע עֲשִירֹות, דאס איז אַמֶתֶע רייכטום.

איך האב געהאט א באַכע, מײן מאמע'ס מאמע, מרת רחל לאה
טייטלבוים עליה השלום, דאס איז געווען וואס זי פֿלעגט שטענדיג זאגן:
"איך בין די רייכסטע; איך האב ערליכע קינדער און אייניקלעך, דאס איז די
גֵרעסֶטע עֲשִירֹות". ווען איך פֿלעג קומען צו איר האט זי מיר דאס אלץ
געזאגט: "איך בין די רייכסטע"; זי האט דאס געזאגט מיט די גֵרעסֶטע
שמחה, זי האט עס געמיינט ערנסט, און אפילו אין שטוב איז גארנישט
געווען, אלעס איז געווען אזוי פֿשוט - האט מען אָבער געשפּירט ווי מען האט
די רייכסטע באַכע, ווייל דאס איז געווען די עיקר, צו זען ערליכע דורות.

איך בעט דיר זייער זאלסט אזוי לעבן, זאלסט זאגן פֿאַרן אייבערשטן
שכּח פֿאר דיין שטוב, און בעטן פֿאַר ווייטער, אז דייןע קינדער זאלן חתונה
האבן און אויפֿשטעלן שיינע ערליכע דורות. געלט איז נישט קיין עֲשִירֹות,
געלט איז רינדיג; איין טאג האט מען, איין טאג נישט, עס דרייט זיך פֿון
איינעם צום צווייטן; ערליכע דורות - דאס בלייבט.

...

די וויכטיגסטע זאך פֿאַר אַ מלמד

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פֿרֶשֶׁת שְׁלַח (קרח בא"י), כ"ב סִינַן, שְׁנַת תשפ"ו לפֿרט קֶטן
... נֵרו יֵאִיר

אויף די פֿראַגע וועלכע לימודים און שיעורים איז די וויכטיגסטע, אויף
וועלכע זאלסט זיך פֿאַרלייגן דאס מערסטע?

בֵּי דִיר אִיז דָּאס וויכְטִיגְסְטֵעַ זאָך זײַ פּאַרצוּקוּקן די לִימוּדִים וואָס דו גייסט לְעֶרְנֶען אִין חֶדֶר מִיט דֵינֶע תְּלִמִּידִים, נִישְׁט אַ עֶפְעֶס גֶרֶעסְעֶרס ווי לְעֶרְנֶען תּוֹרָה מִיט תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, און יַעֲדֵע אִיבְרִיגֵע מִינוּט וואָס דו האָסט - זאַלְסְטוּ זײַ פּאַרְגְרִיטֵן וואָס צו לְעֶרְנֶען מִיט די קִינְדֵער, אִינְמַאל דו בִּיסְט גוט גוט אָנגֶעגְרִיט מִיט די לִימוּדִים און מִיט גַעדאַנְקֶען ווי אַזוי דָּאס אַרִינְצוּבְרֶענְגֶען מִכַּח אֶל הַפּוֹעֵל - זאַלְסְטוּ לְעֶרְנֶען חוּמֵשׁ רַש"י מִיט תְּרַגּוּם, אִינְגֶעטִילְט לױט די פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּע, נֶאכְדֶעם מְשַׁנּוֹת, גְּמָרָא וְהִלְכָה וְכו'.

בְּנוֹגֵעַ וועלְכֶע נֶאמֶען צו גַעבֵן וְכו'; דָּאס עָנְטְפֶערְט מֶען נֶאר נֶאכְן גַעבױרן.

בְּנוֹגֵעַ נֶעמֶען פֶּאר דֵיין ווייב אַ העלְפֶער בֵּיים גַעבױרן; אַזוי פֿלֶעגֵן עָנְק טוֹן בֵּי אַלֶע קִינְדֵער, און יַעֲצֵט הָעֶרֶן עָנְק אַז אִין הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ זאָגְט מֶען אַז עַס פֿעלְט נִישְׁט אויס; מֶאכְט זײַ נִישְׁט נֶארִישׁ, הָעֶרְט נִישְׁט אויס די אַלֶע זאָכן, מֶאכְט נִישְׁט קֵיין עֶסֶק פּוֹן די זאָכן, עָנְק זאַלן טוֹן וואָס עָנְק אִיז בַּאקְנוּעַם; הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ אִיז נֶאר חִזּוּק, הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ אִיז חֲזָרָן די עֲצוֹת פּוֹן הֵילִיגֵן רַבִּי'ן, פּוֹן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, גֶּאָרנִישְׁט מֶער פּוֹן דַּעם.

בְּנוֹגֵעַ טוֹן חֶסֶד; ווען און וויפֿיל, ווי אִיין און ווי אויס? אויב דֵיין ווייב האָט כַּח זאַל זי אַרִינְגֶעמֶען יַענֶעמ'ס קִינְדֵער, קוּק אויף דֵיין ווייב'ס כַּחוֹת. אַז עַס נֶעמְט אַוועק צֵיט פּוֹן די קִינְדֵער - נִישְׁט דָּאס אִיז אויף וואָס מֶען קוּקט, אַדְרָבָה וְאֶדְרָבָה, די קִינְדֵער וועלן אויפֿוואַקסן שְׁענֶער און בְּעֶסֶר מִיט אַרִינְגֶעמֶען גַעסְט; אַז דֵיין ווייב האָט כַּח זאַלן עָנְק עֶפְענֶען די טִיר פֶּאר חֶסֶד, בְּפֶרַט פֶּאר גַעשׁוויסְטֵער, דָּאס אִיז זֵייער אַ גְרוֹיסֶע מְצוּהָ.

...

זֵיט מִיר מוֹחֵל

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת שְׁלַח (קֶרַח בַּא"י), כ"ג סִינן, שְׁנַת תשפ"ו לְפֶרַט קָטן

... גְרוֹ יֵאִיר וְזוּגְתוֹ תַּחֲוִי'

אִיף בְּעֵט עָנְק אִיבֶער פֶּאר די צֶער און עֲגַמַת נֶפֶשׁ וואָס עָנְק זַענֶען

אַרְיֵבֶעַר פּוֹן מִיר אױן פּוֹן דִּי מוֹסֵד, עֵס טױט מִיר זײַעַר װײַ װאָס האָט פֿאַסִירֶט, אױן אײַך בֶּעט עֲנָק, זײט מִיר מוֹחֵל, אײַך װעל זײַעַר אַכְטװַנג גַעבֵן אַז עֵס זאל נישט פֿאַסִירן מֶעַר.

אײַך בֶּעט עֲנָק זײַעַר, מֵהַיּוֹם װֶהֱלֵאָה זאלן עֲנָק זײַך נישט צוּרִיק האַלְטֵן פּוֹן קוּמְעֵן רַעֲדָן, עֵס טאַר נישט פֿאַסִירן אַזױנֶס, צו װעֲרֵן פֿאַעוֹלֵה'ט אױן זײַך אױפֿפֿעסן אַזױ לאַנג אױן נישט קוּמְעֵן רַעֲדָן; עֵס זאל מֶעַר נישט פֿאַסִירן, אַבֶּעַר אױב מֶעַן האָט עֲפֶעס װאָס מֶעַן װעֲרֵט צַעֲדִרִיקֵט אײן דִּי קֶהֱלָה, אַדְּעַר דִּי קײַנדער אײן דִּי מוֹסֵד - דאַרף מֶעַן קוּמְעֵן רַעֲדָן.

אײַך בײַן נישט קײַן מֵלֶאֶךָ, אײַך מֵאָך טעוּתִים, אױן אײַך װײַס נישט אַלײַן װען מֶעַן אײַז געוואָרן פֿאַרווײטאַגט.

אײַך האָב זײַעַר הַנָּאָה פּוֹן עֲנָק, אײַעַר מִשְׁפָּחָה אײַז פּוֹן דִּי חֲשׁוּב־סִטְע מִשְׁפָּחוֹת אײַן דִּי קֶהֱלָה, אײַך האָב עֲנָק לײַב, אײַך װעל מֶעַר זאַרְגֵן פֿאַר עֲנָק. החוֹתֶם בְּאַהֲבָה.

...

אײַך בֶּעֲנָק זײַך צו דײַן אַמאַלִיגֶע תְּמִימוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פֿרֶשֶׁת שְׁלַח (קֶרַח בא"י), כ"ג סײַן, שְׁנַת תּשפ"ו לִפְרֵט קִטָּן ... גַּרױ יֵאִיר

אײַך בײַן אַזױ אַנטױשֶׁט, אײַך הָעַר זאַגן אַז דו גײַסט אײַן קײַאָסֵק קױקֵן לִיצְנױת וְכוּ'; עֵס טױט מִיר בְּאַמֶּת װײַ, אײַך האָב אַזױ אַרױסִגֶּעקױקֵט אַז דו װעסט מִצְלִיחַ זײַן בײַ אױנזעַר ישיבָה, דו װעסט װאַקסן אַ צִדִיק, אײַך האָב דײַך אַזױ לײַב, דו בײַסט געקוּמְעֵן אײַן ישיבָה אַנגעפֿילט מײַט תְּמִימוֹת, יַעֲדֵע זאַף הָאָסְטוּ געפֿרעגט אױן געפֿאַלגט, אַזאַ שאַד אַז דו זאַלסט דאַס אַלעס פֿאַרלײַך. זאַג מִיר צו אַז דו גײַסט מֶעַר נישט גײַן אײַן קײַאָסֵק, זאַג מִיר צו אַז דו גײַסט מֶעַר נישט קױקֵן קײַן מַאוּוּס, װײַדִיאָױס, קֶלִיפֶּס - פּוֹן דִּי אײַדישע לִצִים, דִּי אײַדישע זאַכֵן זענען זײַעַר שְׁלֵעֲכֵט, עֵס אײַז פֿיל מײַט לִיצְנױת, פֿאַר יַעֲדֵן יוֹם טוֹב מַאֲכֵן זײַ לִיצְנױת פּוֹן דִּי מְצוֹת פּוֹנֶעם יוֹם טוֹב, עֵס רײַסט אױס דִּי יִרְאַת

שמים; גלייב מיר, דאס וואס איך האב דיר געזאגט אזוי שארף וכו' - דאס קומט פון ליבשאפט, מאהבה מסתרת, איך האב דיר זייער ליב, און איך האלט נישט אויס אז דו זאלסט דא אין ישיבה אלעס פארלירן.

מאך זיך שיעורים בתורה, פיל אן דיין טאג מיט לערנען אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), און נאך ישיבה זאלסטו שטרעמען די גאסן מיט הפצה, גיי יעדן טאג שעות הפצה, דאס וועט פאררעכטן אלעס, דו וועסט וואקסן א גרויסער צדיק.

נעם זיך גוטע חברים וואס רעדן פון הייליגן רבי'ן, חברים וואס לעבן מיט הפצה, דרך הלימוד, מעשיות פון תפלה, דן זיין לפי זכות; די זאלן זיין וועם דו קוקסט ארויף; "או חברותא", אדער א גוטער חבר, "או מיתותא", אדער א חבר וואס שלעפט צום טויט (עיין תענית כג).

לפני התפלה, פארן דאווענען - רעד נישט מיט קיינעם, נאר מיטן אייבערשטן, פארן דאווענען זאלסט לערנען חומש - שנים מקרא ואחד תרגום איינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך, און זאג דעם יום תהלים מיט אכצן פּרקים משניות, און נאכן דאווענען זאלסטו לערנען גמרא מיטן רבינ'ס ספרים.

איך האב דיר ליב, איך בענק זיך צו דיין אמאליגע תמימות.

...

נשמות וואס דארפן אראפקומען פאר א תיקון

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ג סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן ... תחי'

מזל טוב פאר אייער נייע געבוירענע בעבי, דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער געזונטערהייט מיט אסאך פח און מח, מיט שמחה.

איך וויל אייך מחזק זיין, איר זאלט זיך פרייען מיט די מתנה וואס דער אייבערשטער האט אייך געגעבן, מיר ווייסן נישט דעם אייבערשטן'ס

דַּרְכִים; מִיר פֶּאֶרְשֵׁייעֵן נִישֵׁט און מִיר קֶענען דָּאס נִישֵׁט פֶּאֶרְשֵׁייעֵן, מִיר גִּלִּיבֵן אַז אַלעס איז מיט אַ חֲשָׁבוֹן, אַלעס איז פִּינְקטִילִיךְ אױסגֶעֶרֶעכְנֵט, אַלעס איז גִּלְגוּלִים, נְשָׁמוֹת - װאס דאַרפֿן אַראַפֿקױמען פֿאַר אַ תִּיקוֹן װוּ.

אַז אִיר װעט זיך שְׁטאַרְקֵן מיט אַמוּנָה װעט אִיךְ אַלעס זיין גִּרִינְגֶער, אִיר װעט נִישֵׁט הָאָבֵן קיין פֶּרַעשׁוּר פֿון װאס אַנְדֶּערֶע זאַגן, אִיר װעט זיך קֶענען מַחֲוֵי זיין מיט די מַתְנֶה װאס דער אִיבֶּערֶשֶׁטער הָאט אִיךְ גֶּעגֶעבֵן.

אױף זאַלט אִיר דאַנקען דעם אִיבֶּערֶשֶׁטן פֿאַר אַלע קינְדֶער, און ספֿעציעל פֿאַר דעם קינְד. דָּאס דאַנקען דעם אִיבֶּערֶשֶׁטן גַעמַט אַרײַן דעם מַענטֶש אִין "גֵּן עֵדֶן", מַען װערט אױסגֶעלײזט, מַען שפֿירט זיך זייער גוט, מַען הָאט כַּח צו אַנגײן מיטן לַעבֵן.

רוט זיך אױס און לֵאזט זיך נִישֵׁט נֶאָך, אִייעֶרֶע קינְדֶער װאַרטן אִיר זאַלט צוריק קומען מיט פֿרישע כַּחוֹת זיין אַ פֿרײליכֶע מאַמע, דָּאס קינְד װעט עֵנֶק בֶּרענְגֶען נַחַת און װעט עֵנֶק נֶאָר זיין אַ בֶּרְכָה.

נֶאכאַמאַל מִזל טױב, דער אִיבֶּערֶשֶׁטער זאַל אִיךְ גֶּעבֵן כַּח צו קֶענען מַגִּדֵּל זיין אַלע קינְדֶער.

...

אױסלֶערנֶען די קינְדֶער צו גיין אַנגֶעטון אַיִדל און שײן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פֶּרֶשֶׁת שְׁלַח (קַרַח בא"י), כ"ד סיון, שְׁנַת תשפ"ו לִפְרֶט קֶטָן

מֶרַת לַעֲזֹר תַּחֲוִי, מְנַהֵלֶת בֵּית פִּיגָא קְרִית בְּרֶסֶלֶב לִיבֶּערֶטי

אִיךְ װיל בַּעֲטֵן מַען זאַל פֶּאַרְרֶעכְטֵן אִין בֵּית פִּיגָא, מַען זאַל קומען מיט אַיִדעלֶע סְקױרְטס; נִישֵׁט קומען מיט דַענִים, און אױף נִישֵׁט װאס זַעט אױס װי דַענִים.

די סִיבָה פֶּאַרְװאס מִיר מאַכן נִישֵׁט קיין יוֹנִיפֶאַרם איז טאַקע װעגן דעם, מַען זאַל אױסלֶערנֶען די קינְדֶער װי אַזױ צו גיין אַנגֶעטון אַיִדל און שײן, אָבֶער אַז די קינְדֶער קומען מיט די פֶּרֶאַסְטֶע קֶלײדֶער - איז שױן עֵנְדֶערש צוריק מאַכן יוֹנִיפֶאַרם.

איך בעט זייער די מנהלת זאל שטיין אויף דעם, און אז קינדער קומען נישט איידל - זאל מען זיי זאגן אז דאס איז נישט אידישע קליידער, און אריינלייגן אין זיי א טעם אין איידלקייט, זיי זאלן ליב האבן איידלקייט.

די סיבה פארנוואס איך קום נישט לעצטנס אין סקול איז ווייל די טיטשערס פון די קלאסן, די סעקריטעריס און די בעביסיטערס - אלעס ווערט צעפארן, אלע לויפן נאך; אויף אזא אופן איז נישט שנייד מער צו קומען.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

היט די אויגן, וועסטו האבן שלום בית

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ה סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

טשעפע נישט דיין ווייב, זיי איר נישט מצער, און זיכער נישט טשעפען איר צניעות, איר איידלקייט; רעד זיך נישט איין אז עס וועט דיר זיין בעסער אז זי וועט זיך טוישן איר לבוש, רעד זיך נישט איין אז דעמאלט וועסטו זיין זאט וכו', עס איז דמינות; זאט ווערט מען נאר פון תורה און תפלה.

טשעפע נישט דיין ווייב; די הייליגע חכמים זאגן (פבא מציעא נט), א פרוי וויינט שגעלער ווי א מאן, און אז מען טשעפט זיי און זיי וויינען - קען דאס זיין א ספנה פארן מאן, מען פארלירט די פרנסה, מען פארלירט די הצלחה.

ברודער, היט זיך די אויגן; די הייליגע חכמים זאגן (פמדבר רבה ב, י): "עינא ולבא, תרי סרסורי דחטאה אינון", די אויגן און די הארץ זענען די מעקלערס פארן יצר הרע; דאס מאכט מען זאל אראפפאלן אין עבירות רחמנא לצלן, און אז מען איז מפקיר די אויגן, מען קוקט שמוץ - פאלט מען אין פגם הברית רחמנא לצלן, און נאכדעם פאלט מען אין עצבות און מרה שחורה, מען פארלירט די שלום בית, מען פארלירט די הצלחה.

דיין פראבלעם איז נישט דיין ווייב וכו', דיין פראבלעם איז דייןע אויגן

וואס זענען דער פּאָר; אַז דו וועסט פאַרמאָך די אויגן, מער נישט קוקן זעבירות
- וועט זיין ווייב צוריק באַקומען ביי דיר די חן; פֿל זמן זיינע אויגן זענען
דער פּאָר - איז נישט מעגליך עס זאל זיין שלום בית.
דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האָבן העלחה אין אלע ענינים.

...

ייִשר כַּח פּאָרן מאַכן די שיינע פֿלעי מיט די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

מרת ... תחני', קרית ברסלב

איך וויל אייך באַדאַנקען פאַרן אַהער שטעלן די שיינע פֿלעי פאַר די
צווייטע און דריטע קלאַס פון בית פיגא קרית ברסלב, איך האב צוריק
געעהערט הערליכע גריסן פון די עלטערן, ווי די קינדער - די תלמידות - האבן
אלע געשיינט פון שמחה, און אז איר זענט געשטאנען אונטער די גאַנצע
פֿלעי, איר מיט אייערע טייערע טעכטער.

ייִשר כַּח נאַכאַמאַל, און דער אייבערשטער זאל אייך בענטשן מיט נחת
פון אייערע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט, אינאיינעם מיט אייער
טייערער מאַן גרו יאיר.

...

מען גרייט זיך אויפֿן הייליגן רבינ'ס ראש השנה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר, מאנסי

"אומאן אומאן ראש השנה, אומאן אומאן ראש השנה"; מען גרייט זיך
שוין אויפֿן הייליגן רבינ'ס ראש השנה, די וואך בענטשט מען ראש חודש
תמוז, די דורשי רשומות זאגן, תמוז איז די ראשי תיבות: זמני תשובה
מ'משמשין ו'באין, מען קומט שוין גענטער צום הייליגן רבינ'ס ראש השנה.
די יאר וועל איך נישט פאַרן מיט די טשאַרטער.

זע צו מאכן נסיעות פאר אנשי שלומינו צו קומען צום הייליגן רבי'ן, זע מען זאל פארן גרופעס גרופעס, מען זאל פארן אינאיינעם, אזוי איז מען אפגעהיטן פון די סכנה פון די וועגן.

לייג זיך אריין ראשו ורבו אין פארשפרייטן דעם הייליגן רבי'נס עצות און לימודים, נעם מאנסי פאר דיר פאר הפצה, לייג אין אלע שולן, אין אלע ישיבות ופוללים - די שיינע גליונות וואס געבט מוט צו לעבן; די עצות, שכל און התחזקות פון הייליגן רבי'ן איז פקוח נפש ממש, עס מאכט תחיית המתים, עס בלאזט אריין א חיות אין די עצמות היבשות, לייג אריין דיינע פחות אין זאכן וואס וועט בלייבן מיט דיר בעולם הבא.

...

דיין שלום בית וועט צוריק אויפשניינען

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אז דו וועסט היטן דיינע אויגן - וועט זיין ליבשאפט אין שטוב, עס וועט זיין חן אין שטוב; ווייל דאס וואס דו ביסט נישט צופרידן פון דיין שטוב, עס איז מער נישטא חן אין שטוב, דו ווערסט נערנוועז פון דיין ווייב - דאס איז פון די קליפות און מזיקים וואס זענען באשאפן געווארן פון די עבירות, ווייל יעדע מאל מען קוקט עבירות, מען ווערט נכשל מיט א שלעכטע קוק - ווערט פון דעם באשאפן א מלאך המזיק, וואס באגלייט דעם מענטש און מאכט אים ביטער, ווער רעדט נאך אז מען איז פוגם בכרית רחמנא לצלן - ווערן באשאפן הונדערטער טויזנטער מזיקים וואס נעמען ארום דעם מענטש, און וואו דער מענטש גייט און שטייט - גייען זיי מיט אים מיט, און זיי דערביטערן אים, זיי מאכן אים אלע צרות, זיי רייסן אוועק דעם מענטש פון די קדושה, מען הייבט אן ווערן א נערנוועזער, א דערביטערטער, מען קען זיך נישט ליידן, מען קען נישט ליידן די ווייב וכו', מען ווערט איין שטיק נערנוועזן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קפד), מען קען

דַּעַרְקֵנָעַן אוֹיֵף דִי נָאז פּוֹנֵעַם מְעַנְטֵשׁ אויב עַר אִיז אַ פֿעַל עֲבִירָה; מוֹהָרָא"ש אִיז מַסְבִּיר, דִי נָאז אִיז מְרַמֵּז אוֹיֵף אַרְיִכוֹת אַפִּים אָדער פֿאַרְקַעֲרֵט, אַיִנְעֵר וואס רַעגֵט זײַךְ נִישֵׁט אוֹיֵף - דַּעַר הָאָט אַ לאַנגֵע נָאז, אַ לאַנגֵע אָטֵעם, ווידֵעראַום אַיִנְעֵר וואס ווערֵט שְׁנַעַל בְּכַעס, בײַ יַעֲדֵע זאַף ווערֵט עַר אִין פֿעס - דַּעַר הָאָט אַ קִלְיִנֵע קוֹרְצֵע אָטֵעם; דָּאָס מײַנט דַּעַר רַבִּי צו זאַגן, מֵעַן קֵעַן זַעַן לױט דִי מִדָּה פּוֹן פֿעס ווער דַּעַר מְעַנְטֵשׁ אִיז, ווײַל דַּעַר וואס הִיט נִישֵׁט דִי אוֹיגן - ווערֵט אַ נַעֲרוּוֵעֵר; ווײַל ווען מֵעַן פֿאַלֵט אִין קדוּשָׁה, מֵעַן אִיז פּוֹגֵם בְּבְרִית - בַּאֲקוּמֵט מֵעַן שׁוואַכֵע נַעֲרוּוֵעַן.

עַל פֿון לִיבֵעֵר בְּרוּדֵעֵר, הִיט דײַנֵע אוֹיגן וועט דײַן שְׁלוֹם בֵּית צוּרִיק אויפֿשײַנֵען, עַס וועט דִיר זײַן גוט, און עַס וועט זײַן גוט פֿאַר דײַנֵע קִינֵדֵער. הײַנט נָאָכֵט אִיז דִי וועכֿנטֿליכֵע לֵיל שִׁישִׁי שִׁיעוּר, עַס אִיז גוט דו זאַלֵסט קוּמֵען זײַךְ מְחֻזַק מִיט דִי עֲצוֹת פּוֹן רַבִּיזן.

דַּעַר אַיִבֵּעַרשֵׁטֵער זַאל הַעֲלֵפֿן זאַלֵסט הָאָבן הַצְּלָחָה אִין אַלֵע עֲנִינִים.

...

לֵייג דײַן בַּח, בְּלוּט, און שׁווייס, אִין תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פֿרֶשֶׁת שְׁלַח (קֶרַח בא"י), כ"ו סִינן, שְׁנַת תשפ"ו לִפְרֵט קָטן מִיין טײַעֲרֵעֵר ... גֵרוֹ זָאִיר

אִיף הָאָב עֲרֵהאַלְטֵן דײַן בְּרִיוּ, און אִיף פֿרײַ זײַךְ אַז דו הָאָסט בּוֹחֵר גַּעוּוֵען זַא צו בְּלִיבֵן מִיר הַעֲלֵפֿן אִין חֵדֵר.

וויסן זאַלֵסטו, פּוֹן דִי פֿלאַג און מִי קֵעַן מֵעַן נִישֵׁט אַנטֿלוֹיפֿן, אַז עַס אִיז בַּאשְׁעֲרֵט עֲנִיוֹת, אַרַעמֵקִיט - הָאָט דָּאָס נִישֵׁט מִיט מְלוּמְדוֹת, און אַז עַס אִיז בַּאשְׁעֲרֵט הָאַרַעוואַנֵיע - קֵעַן מֵעַן נִישֵׁט אַנטֿלוֹיפֿן פּוֹן דַּעַם; עַס לױנט אַרײַנצולײַגן דִי הָאַרַעוואַנֵיע אִין תְּלִמִידִים, אַזױ וועט דִי הָאַרַעוואַנֵיע בְּלִיבֵן, עַס וועט נִישֵׁט גײַן צוּם רוּחַ.

עַס לױנט צו זײַן אַ מְלַמֵּד, עַס לױנט צו אִינױוועסטרִין אִין תְּלִמִידִים, גַּעלױבֵט דַּעַם אַיִבֵּעַרשֵׁטֵן אִיף זײַךְ מִיט תְּלִמִידִים שׁוִין פּוֹן זומֵער תשס"ד,

מיין האַרעוואַניע, מיינע כחות - ליגט אין תלמידים; איך פריי זיך, איך דאנק דעם אייבערשטן אז דאס איז מיין חלק. זיי קלוג און לייג דו אויף דיין פח, דיין בלוט און שווייס אין תינוקות של רבן, זיי צו לערנען אמונה, תורה ויראה.

...

א פייער אפצולאזן די איידעלע וועג פון צניעות

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן
מרת ... תח"י, תלמידה בית פיגא

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר שרייבט אז עס ברענט אין אייך א פייער אפצולאזן די איידעלע וועג פון צניעות; דער הייליגער רבי האט געזען די פייער, דער הייליגער רבי דערציילט (שיחות שאחרי ספורי מעשיות), ער האט געזען א גרויסע ריזיגע טאפ אויף א פייער, און דער טאפ איז געווען אנגעפילט מיט הענט, קעפ, פיס, און אזוי ווייטער, דער רבי האט געפרעגט וואס דאס איז, האט מען אים מודיע געווען אז דאס זענען פון פרויען וואס האבן אראפגעווארפן פון זיך די צניעות, זיי האבן מכשיל געווען אנדערע מיט אויפגעדעקטע הענט, קאפ, פיס, און אזוי ווייטער.

אז איר טרעפט זיך אין די פייער זאלט איר זיך דערמאנען פונעם פייער פונעם הייליגן באשעפער, וואס שטייט אין פסוק (מלאכי ג, יט): "כי הנה היום בא בער פתגור..."
בעטס די תפלה:

"הייליגער באשעפער, עכט עכט עכט וויל איך זיין ערליך, גיין אנגעטון איידל, און פאלגן די הייליגע צדיקים ווי זיי האבן אויג געלערנט נישט צו גיין מיט דורכזיכטיגע שטרימפ, גיין מיט א פארמאכטע האלז, איידל און באשיידן, אבער עס ברענט אין מיר א פייער פון וועלן אויסקוקן אזוי ווי די גוים גייען, איך ווייס נישט וואס צו טון, איך שפיר אין מיר ווי א מלחמה פונעם יצר טוב וואס זאגט מיר: 'בלייב איידל, ביסט א בית פיגא תלמידה,

זוהי דיר נישט קיין צרות... ' און דער יצור הרע זאגט: 'נע... עס איז גארנישט... אלע גייען אזוי... דאס איז די מאדע... זיי נישט נעביש... ' און איך ווערן צעריסן; איך בעט דיר באשעפער, בלאז אריין אין מיר א רוח טהרה, איך זאל זיך עקלען פון פריצות, איך זאל מיך נישט שפירן נעבעכדיג ווען איך גיי מיט איידעלע קליידער, העלף מיך אייבערשטער, איך וויל אזוי שטארק זוכה זיין צו ערליכע דורות, און נאר אז די מאמע גייט איידל און באשיידן קען מען ערווארטן הייליגע קינדער, אגא ה' הושיעה נא, בזכות כל הצדיקים שמסרו נפשם על קדושת שמך, עננו ה' עננו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי."

...

זיך האלטן מיט א גוטע סדר אין קעמפ

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

מען פארט שוין אין קעמפ, אין צוויי וואכן וועלן מיר ארויס פארן צווישן די בערג און די גראז; עס איז זייער א גוטע זאך אז די ישיבות און תלמוד תורה'ס פארן אנוועק אין די זומער וואכן פון שטאט צו די בערג, דארט צווישן די בערג איז זייער ריין, מען קען דארט זייער מצליח זיין אין עבודת השם.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נב), אז עס טוט שאטן פאר עבודת השם ווען מען געפינט זיך אין א פלאץ וואו מענטשן לויפן נאך תאוות עולם הזה, און מען קען ווערן מער נענטער צום אייבערשטן ווען מען געפינט זיך אין א פלאץ וואו עס זענען נישטא דארט מענטשן וואס טוען נארישקייטן; דעריבער זאלסטו אויסניצן די צייט וואס דו געפינסט זיך זומער צווישן די גראז אין ביימער - פאר עבודת השם, מאך זיך א סדר ווי אזוי אויסצוניצן דינע טעג צו לערנען און צו דאווענען און זיך צו שטארקן מיט גוטע חברים אין עבודת השם; דאס ערשטע זאך בעט איך דיר, פיר זיך

מיט הכנעה צו דיינע מגידי שיעור, און גיי נישט קעגן די תקנות הישיבה, האלט זיך צו די סדרי הישיבה און צו וואס זיי זאגן, אזוי וועסטו מצליח זיין און דו וועסט זיך איינקויפן א גוטע נאמען, דו וועסט האבן חן ביי יעדן איינעם; דער ראש ישיבה, די מגידי שיעור, און אלע בחורים וועלן זיך שטענדיג אויסרימען, דו וועסט זיין באלבט ביי אלעמען.

זיי צייטליך ביי די סדרים, זיי צייטליך ביים דאווענען, עס איז דא א שוואכקייט ביי בחורים צו פארברענען די נעכט מיט גארנישט און מיט נישט, מען גייט שלאפן טויזנט אזייגער, מען זיצט און מען שמועסט, שפעטער קען מען נישט זיין צייטליך ביים דאווענען, צייטליך ביי די סדרי הישיבה, אלעס הייבט זיך אן ביים שלאפן גיין; על פן בעט איה דיר זייער, לייג זיך צייטליך, גיי נישט שלאפן שפעט, אזוי וועסטו קענען אויפשטיין גאר פרי, דו וועסט זייער מצליח זיין; די יונגע יארן זענען די שענסטע יארן פארן מענטש. די הייליגע חכמים זאגן (שבת קנ"ד): "ינקותא פלילא דורדא", די שענסטע צייט איז די יונגע יארן; און אז מען ניצט אויס די יונגע יארן - איז מען זייער מצליח אין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נישט וויי צו טון און נישט טשעפען א צווייטן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, מאנסי

נאך אביסל פארן מיר אין קעמפ, אין צוויי וואכן פארן מיר אוועק פון די שטאט, מיר וועלן זיך קענען גוט אנגרייטן פאר די הייליגע טעג.

איך וויל דיר בעטן, געב זיך זייער אכטונג נישט וויי צו טון און נישט טשעפען א צווייטן, ספעציעל אין די זומער וואכן ווען מען איז אוועק פון שטוב, מען איז מיט חברים בייטאג און ביינאכט - דארף מען מער אכטונג געבן נישט וויי צו טון אנדערע בחורים, און אז אין זיין שלאף צימער האט

מען אריינגעלייגט א בַּחור וואס איז נישט אזוי קלוג ווי דיר, א בַּחור וואס מאכט נערנוועז וכו' - זאלסטו זיך זייער אַכטונג געבן נישט צו טון זאכן וואס דו וועסט דארפן באצאלן א טייערע פרייז בַּמשך דעם לעבן, זאלסט חס ושלום נישט טון זאכן וואס וועט יענעם פארשעמען.

די הייליגע חכמים זאגן (סוטה י:), ענדערש זאל מען זיין גרייט צו ווערן פארברענט אין א קאלעף אויוון ווי פארשעמען א חבר; ווייל פארשעמען א חבר איז א געפערליכע זאך, מען באצאלט א טייערע פרייז אויף דעם; אז דו קענסט ערלעדיגן איידעלערהייט מיט דער מנהל, מגידי שיעור און משגיחים אז מען זאל ארום טוישן די בעטן וכדומה - קענסטו דאס טון, אבער חס ושלום ארויסשטעלן א בַּחור פון שטוב, אדער מאכן שפיצלעך, ווייל אויב מען טשעפעט א צווייטן - ווערט מען געשטראפט השם ישמרינו.

וויסן זאלסטו, ווי אזוי מען פירט זיך מיט אנדערע - אזוי פירט מען זיך פון הימל מיטן מענטש. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סוטה ח:): "במדה שאדם מודד, בה מודדין לו"; ביי די זאך זעט מען אפן די השגחה, און אפילו דער אייבערשטער פירט די וועלט בהסתרה, מען זעט זאכן פארקערט, אבער ביי די זאך זעט מען קלאר און אפן: אז "אית דין ואית דיין", און דער וואס רודפ'ט א צווייטן נעמט נישט לאנג ביז מען ווערט געשטראפט השם ישמרינו.

בִּכֵּן בעט איך דיר מיין ליבער זון, מיין הארציגער תלמיד, טשעפע נישט קיינעם, טו נישט וויי קיינעם, און אז איינער האט די זאך פון זיך נישט אויפנוועקן ביינאכט וכו', און עס פאסירט וכו', ער שלאפט טיף, ער שפירט נישט ווען ער דארף ארויס גיין וכו' - זאלסטו חס ושלום נישט פארגיסן יענעמ'ס בלוט, די הייליגע חכמים זאגן (שבת לא:): "דעלף סגי, לחברך לא תעביד", וואס דו האסט אליינס פיינט, טו נישט פאר דיין חבר; זאלסט טראכטן אזוי ווי עס וואלט ווען פאסירט מיט דיר אדער מיט דיני'ס א קינד, טו אלעס אז יענער זאל נישט פארשעמען ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אכטונג געבן פון שלעכטע חברים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר

יעצט קומט די זומער וואכן, מען קען זייער מצליח זיין אין קעמפ; זאלסטו זיך אנוועק שטעלן א סדר הלימוד וואס דו וועסט לערנען אין דיין פרייע צייט, ווייל אין קעמפ איז דא מער צייט ווי א גאנץ יאר אין שטאט, און אז מען ניצט אויס די צייט קען מען זייער אסאך אנקומען.

מאך זיך א סדר צו לערנען אייגענע לימודים, דאס הייסט אויסער די סדר וואס איז דא אין ישיבה; די שיעור גמרא און די שיעור הלכה וכו' - זאלסטו אין די פרייע צייטן לערנען אייגענע שיעורים. מאך זיך א שיעור אין משניות; הייב אן מסכת ברכות, לערן א פרק נאך א פרק, ביז דו וועסט ענדיגן מסכת ברכות און הייב אן מסכת פאה, און אזוי ווייטער - ביז דו וועסט ענדיגן סדר זרעים, און אפילו דו פארשטייט נאכנישט וואס דו לערנסט - זאלסטו זיך נישט מבלבל פון דעם, נאר ווייטער לערנען און גיין צו סדר מועד; הייב אן מסכת שבת, און ווען דו ענדיגסט מסכת שבת זאלסטו גיין צו מסכת עירובין, און אזוי ווייטער ביז דו ענדיגסט סדר מועד.

אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, דיין קאפ וועט אנוועק פליען, ווייל פון נישט היטן די אויגן און דורך פוגם זיין בברית פארלירט מען די כח פון זיך קענען קאנצעטרירן, די מח ווערט אפגעשוואכט, עס פליט אנוועק, מען קען זיך נישט צאמנעמען וכו', אבער דורך אסאך לערנען תורה בוית זיך די מח צוריק אויף, עס ווערט צוריק שטארק - ביז מען איז זוכה צו קענען פארשטיין די הייליגע תורה.

גיי נישט טיף אין וואלד, זיכער נישט אויב א צווייטער וויל דיך איינרעדן צו גיין ערגעץ אין א באהאלטענע פלאץ; זאלסטו זיך אכטונג געבן. מיט א חבר זאלסטו זיך דרייען נאר אין די עפנטליכקייט וואו מענטשן זעען, זאלסטו בשום אין אופן גיין טיף אין וואלד אדער אין א ליידיגע בודקע וכו', און חס ושלום אויב א חבר וויל דיך צורעדן צו טון אן עבירה - זאלסטו דערציילן דיינע עלטערן, זאלסטו זיך נישט שעמען, זיי אפן מיט דיינע

עֲלֻטְעָן, זײ אָפֿן מײַט זײַנע מגידי שיעור. זוף אויף צווישן די אינגעשטעלטע אן ערליכער איד וואס וועט אכטונג געבן אויף דיר, און אויב איינער קומט צו דיר אין באַנק שטילערהייט ביינאכט ווען אלע שלאפן שוין און וויל דיך אַנרירן... זאַלסטו שרייען: "געוואלד...! ראטעוועט...!" האב נישט פון קיינעם מורא, ווייל אין קעמפ קען מען טאקע זייער מצליח זיין אין עבודת השם, אבער פון די אנדערע זייט קען מען חס וחלילה טון נישט גוטע זאכן מיט א חבר, וואס די גאנצע לעבן ווערט פארדרייט, מען קען נישט לעבן מער, און שפעטער ווען מען האט חתונה מוטשעט מען זיך מיט שלום בית השם ישמרנו.

זאַלסט מיטהאלטן די סדרי הישיבה, זאַלסט נישט זיין קיין אויבער חכם און מאכן פארקערט. אז מען דארף אריין גיין צום שיעור - זאַלסטו אריין גיין צום שיעור, נישט דעמאלט מאכן אנדערע זאכן. זיי נישט פון די בחורים וואס טוען אלעס פארקערט; ווען די סדר איז דאווענען - דעמאלט לערנען זיי, און ווען מען דארף לערנען - מאכן זיי מגינים אין וואלד וכו', דו זאַלסט זיך האלטן מיט די סדרי הישיבה, און אין די פרייע צייט זאַלסטו לערנען בהתמדה רבה שיעורים אין כל התורה כולה; און אויסער די שיעור משניות זאַלסטו זיך מאכן א שיעור אין ש"ס. עס איז מעגליך פאר דיר צו אנהייבן ש"ס און עס ענדיגן אין די צען וואכן פון קעמפ; מען רעדט פון דורך זאגן ש"ס, אז דו וועסט יעדן טאג זאגן אסאך בלעטער גמרא - קענסטו ענדיגן גאנץ ש"ס, און אז מען זאגט גמרא - הייבט מען אן צוביסלעך צו פארשטיין, און אז מען לערנט ווייטער אזוי, מען שטעלט זיך נישט אפ, מען הייבט אן נאכאמאל ש"ס און נאכאמאל ש"ס - איז מען זוכה אז די קאפ עפנט זיך, מען הייבט אן פארשטיין וואס מען לערנט, און מען הייבט אן שפירן א זיסקייט אין די הייליגע תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאַלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אהיימרופן די עלטערן פון קעמפ

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרוי זאיר, מאנסי

מיר פארן שוין כמעט אין קעמפ, נאך צוויי וואכן וועלן מיר זיין
אינדרויסן פון שטאט, א מחנה די זומער וואכן צווישן די ביימער, א גאנץ
יאר ווארט איך אויף די צען וואכן צו זיצן מיט די בחורים אין וואלד, לערנען
און דאווענען, שמועסן פון הייליגן רבי'ן, און זיך אנגרייטן אויף ראש השנה.
איך וויל זיך מחזק זיין טייערער ..., די גאנצע צייט וואס דו ביסט אין
קעמפ זאלסטו נישט פארגעסן פון זיינע עלטערן, געדענק אהיים צו רופן
יעדן טאג, געדענק פון זיינע טייערע עלטערן, זיי צו מאכן א נחת רוח;
דערצייל זיי גוטע זאכן, מאך פרייליך זיינע עלטערן; מיט דעם וועסטו
פרייליך מאכן די שכינה הקדושה. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (קידושין
ל:): "השנה הפתוח כבוד אב ואם לכבוד המקום", אז מען איז מכבד די
עלטערן - איז מען מכבד דעם אייבערשטן, און אז מען מאכט פרייליך די
עלטערן - מאכט מען פרייליך די שכינה; עס גייט אינאיינעם.

קענסט בעטן זיינע עלטערן זיי זאלן דיר באזארגן מיט די זאכן וואס דו
דארפסט האבן אין קעמפ, דיר שיקן וועש, עסן, וכדומה, אבער זיי געווארנט
די וועג ווי אזוי דו רעדסט צו זיי; צו עלטערן דארף מען רעדן זייער איידל
און שייך, פֿרעג זיי איידעלערהייט אויב זיי קענען דיר העלפן מיט וואס דו
דארפסט; עס פעלט דיר א העמד, א הויזן, א בעקיששע וכו', אבער חס
ושלום קומען מיט טענות: 'היתכן האסט מיר נישט געמאכט?' 'היתכן
האסט מיר נישט געשיקט?' 'היתכן האסט מיר נישט געקויפט?' דאס איז א
פגם אין כיבוד אב ואם, דאס איז נישט קיין דרך ארץ.

אויף א גאנץ יאר ווען דו דארפסט עפעס האבן, דו דארפסט אז זיינע
עלטערן זאלן דיר העלפן, זיי זאלן דיר ערלעדיגן זאכן - דארף מען זייער
אכטוינג געבן ווי אזוי מען בעט און ווי אזוי מען פארלאנגט, מען זאל נישט
פוגע זיין אין זייער פֿבוד; נעם אריין אין דיר אז קיינער קומט דיר גארנישט,
זיינע עלטערן קומען דיר גארנישט; אלעס וואס זיי טוען פאר דיר, אלעס

וואס זײ זאָרְגן פֿאַר דיר - איז אַ מַתְנָה; אַזוי וועסטוּ רעדן צו זײ ווי מָען רעדט צו די העכסטע און חשוכ־סטע פון די וועלט.

אויף זאַלסטו יעדן ערב שבת רופן זיינע זיידעס און באַפֿעס, די מצוה פון מַכְבֵּד זײן עֲלֻטְעֶרְךָ געמט אויף אַרײַן זײדעס און באַפֿעס, און ווען דו קענסט נאר דורכן יאר אַרויפֿגיין צו אַ זײדע, צו אַ באַפֿע - זאַלסטו גיין צו זײ, און אַז זײן זײדע זאָגט דיר מוסר ווי אזוי זיך צו פירן - זאַלסטו נישט ווערן באַליידיגט, און אַז די באַפֿע זאָגט, שרייט און קוויטשעט - זאַלסטו זיך נישט אונטער לאכן, זאַלסט וויסן אַז מָען געבט זיך איין דריי און מיר וועלן זײן די זײדעס פון שטאַט. דער הייליגער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן סא), די גאַנצע לעבן איז ווי אַ פֿערטל שעה; עס איז נישט שײן ווי אייניקלעך פירן זיך צו די עלטערע דור, מָען לאכט זיך אונטער און מָען שפּעט פון זײ, אין אַפֿאַר מינוט זענען מיר די זײדעס, און ווער וועט קוקן אויף אונז? ווער וועט רעדן מיט אונז? אַז מיר וועלן זיך פירן מיט דרױף אַרץ צו אונזערע זײדעס, אונזערע קינדער וועלן זען ווי אזוי מיר רעדן מיט אונזערע זײדעס, מיט אונזערע עלטערן - וועלן זײ אונז מַכְבֵּד זײן, און אַז נישט - וועט מָען אונז אַרײַנוואַרפֿן אין אַ מושב זקנים, קיינער וועט נישט קוקן אויף אונז.

אַז זײן זײדע זאָגט דיר, די באַפֿע זאָגט דיר, און פֿל שפֿן אַז זײן טאַטע זאָגט דיר מוסר, זײן מאַמע זאָגט דיר מוסר - זאַלסטו דאס אַננעמען און זיך פֿרייען אַז דו האַסט ערליכע עלטערן וואס זאָרְגן פֿאַר דיר. שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, ווען זײן מאַמע האַט אים געשטראַפֿט, זי האַט אים געמוסר־ט - האַט ער געזונגען פֿאַר איר דעם קאַפּיטל (משלי לא, ט): "אַשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא", ער האַט געדאַנקט און געלויבט דעם אייבערשטן פֿאַר זײן טייערע מאַמע וואס זאָגט אים וואס איז ריכטיג, ווי אזוי זיך צו פירן; דעריבער יעצט אין קעמפֿ ווען מָען איז אַוועק פון שטויב - דאַרף מָען געדענקען אַז מָען האַט אַ שטויב, מָען האַט עֲלֻטְעֶרְךָ, מָען דאַרף געדענקען פון וואו מָען שטאַמט.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

פֿטור געווארן פון די טריפה'נע מיליטער

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

צו מיין טייערער ... גרו יאיר, בני ברק

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יִישָׁר כַּח פֿאר די גוטע בשורה אז דו ביסט פֿטור געווארן פון דארפן גיין אין די טריפה'נע מיליטער; פֿרעג אַ דיין אויב דו זאלסט בענטשן ברכת הגומל.

זיי שטארק אין דאווענען די דריי תפלות יעדן טאג מיט מנגן.

געב אַ גרויס פאר דיין ברודער ..., זאג אים אז איך בענק זיך צו הערן פון אים, אמאל פלעגט ער מיר שרייבן בריוון, אמאל האב איך געהאט מיט אים מער שייכות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

תהלים און התבודדות אין קעמפ

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

מיין ליבער ... גרו יאיר

מען פארט שוין אין קעמפ, מען גייט זיין אנוועק פון די עקלדיגע גאסן, מען גייט זיצן אין פעלד זיך שטארקן מיט תורה תפלה; ליבער ברודער, זע אויסצוגניצן די צייט אין קעמפ צווישן די ביימער און די גראז, מאך זיך א פלאץ צווישן די ביימער; נעם א טיש, א בענקל און א שטענדער און דארט זאלסטו אויסניצן די ינע פרייע צייט מיט לערנען און דאווענען, מאך זיך א קביעות צו זאגן יעדן טאג דעם 'יום תהלים' און ענדיגן יעדע וואך ספר תהלים, בעט זיך אויס פאר א שידוך און פאר ערליכע דורות.

היינטיגע טעג ווען די נסיונות זענען אזוי שטארק, פון די שענסטע שטיבער זעט מען ווי עס פאלן נעבעך אנוועק קינדער, עס איז ממש וואס דער נביא קלאגט (יזמיה ט, כ): "כי עלה מנת בחלונינו, בא

בארמנותינו, להכרית עולל מחוץ, בחורים מרחבות, אידישע קינדער ווערן פארקאפט - דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף ערליכע דורות; זאלסטו זיצן הינטערן בוים מיטן תהלים און זינגען די קאפיטלעך תהלים, די פסוקי תהלים - מיט א געשמאק, און דו זאלסט אריינפלעכטן צווישן די פסוקים זיינע אייגענע תפלות, זאלסט בעטן דעם אייבערשטן:

”הייליגער באשעפער, איך וויל שוין אזוי שטארק חתונה האבן, שיק מיר שוין מיין שידוך, איך קום נאך א יאר און נאך א יאר אין קעמפ, איך בין געווען זיכער פארניאר אז איך וועל נישט דארפן קומען די יאר נאכאמאל אין קעמפ, איך וועל שוין זיין חתונה געהאט בקדושה ובטהרה, דיך קענען דינען מיט ריינע מוחין, לערנען תורה בטהרה. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (פסחים קיב:): ”מצוה וגוף טהור”, ווי אזוי קען מען לערנען תורה מיט קדושה וטהרה? ”נושא אשה ולו בנים”, אז מען האט חתונה; אגא השם רחם עלי, איך בעט דיר אייבערשטער האב רחמנות אויף מיר, ברענג מיר מיין שידוך; און לייג אריין זיינע אייגענע ווערטער, תפלות ותחנונים צום אייבערשטן, ווייל מיר האבן נישט קיין השגה אין דאס גרויסקייט פון התבודדות ותפלה, עס זענען דא מלאכים וואס נעמען די תפלות און מאכן דערפון הערליכע קרוינען פארן אייבערשטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תגינה יג:; זוהר בשלח נח.), עס איז דא א מלאך סנדלפון, א ריזיגער מלאך, פון די ערד ביזן הימל, ”וקושר כתרים”, ער מאכט שיינע קרוינען, ”מצלותהון ישראל”, פון די תפלות פון אידישע קינדער, די תפלות גייען ארויף ביזן אייבערשטן.

אויף זאלסטו זיך מאכן א קביעות צו גיין א שפאציר (נאר דארט וואו די קעמפ ערלויבט) - מיטן אייבערשטן, זאלסט זיך אויסרעדן זיין הארץ צו אים אויף זיין אייגענע שפראך, דערצייל אים אלעס וואס איז אריבער אויף דיר און אלעס וואס גייט אריבער, טייל איין די שמועס אין דריי; הייב אן מיט 'תודה והודאה', דאנקען און לויבן; דאנק דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער טוט מיט דיר, אז דו ביסט געזונט, נאכדעם זאלסטו זיך

מתנודה זיין צום אייבערשטן, דערצײל אים וואס דו ביסט אריבער, וואס דו האסט געזינדיגט, זאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך האב תרטה, איך זאג צו אז איך גיי עס מער נישט טון", און זאלסט בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיך מקרב זיין צו אים, ער זאל רחמנות האבן אויף דיר אז די לעבן זאל דיר נישט אריבערגיין מיט נארישקייטן.

די עבודה פון שמועסן און בעטן דעם אייבערשטן האבן אלע צדיקים געטון, דאס האט זיי געברענגט צו ווערן אזוי גרויס, אזוי הייליג, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כה; ק), ער האט געהערט פון אסאך צדיקים אז זיי זענען צוגעקומען צו זייערע גרויסע מדריות נאר דורך התבודדות ותפלה, דורך זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן, און דער רבי האט געזאגט אז מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד אן התבודדות, דאס איז די עפענונג אריין צו קומען צו די קדושה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בלייבן ערליך אין קעמפ

בעזרת ה' תברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן
לקבוד מיין ליבער ... גרו זאיר

איך האב דיך ליב און איך וויל דו זאלסט האבן א גוט לעבן, דעריבער שרייב איך דיר; הער צו מינע ווערטער און נעם עס אן.

דאס זיין אין קעמפ האט זייער גרויסע מעלות פאר עבודת השם, מען איז אנוועק פון די שטאט, מען איז אנוועק פון די גוי'אישע גאסן, מען קען אין קעמפ זיך אויפהייבן אין עבודת השם; זאלסטו זיך חבֵרין מיט גוטע חברים וואס דינען דעם אייבערשטן בתמימות ופשטות, חברים וואס האבן יראת שמים, חברים וואס שטעלן זיך צו צום סדר הלישבה און צו די תקנות וואס מען מאכט אין קעמפ, ווייל אויך אין קעמפ דארף מען האבן יראת שמים,

און אז איינער אין זיין שטוב האט מיטגעברענגט א פלי וואס מען קען זען ווידיאוס - זאלסטו זיך האלטן שטארק נישט צו קוקן קיין ווידיאוס, און אפילו בחורים זאגן דיר: "זיי נישט קיין פרומער, מאך זיך נישט נאריש, די זאכן מעג מען קוקן, די זאכן זענען נישט קיין פראבלעם" - זאלסטו זיך מיט חכמה ארויסדרייען, זאלסט נישט ברעכן דיין גדר וואס דו האסט גענומען אויף דיר נישט צו קוקן; אויך ווען דו הערסט חברים רעדן פון זאכן וואס זיי האבן געזען, און עס זעט דיר אויס זייער אינטערעסאנט און דו שפירסט זיך ווי א נאר אז דו ווייסט נישט פון די זאכן, דו האסט נישט וואס מיט צו רעדן - געדענק וואס די הייליגע חכמים זאגן (ערו"ת ה, ו), ענדערש זאל מען אויסקוקן ווי א שוטה - ווי איידער זיין איין סעקונדע א רשע. און בלייב שטארק מיט זיין גוטע גדר פון נישט קוקן; ווייל אז מען הייבט אן קוקן ווידיאוס - האט דאס נישט קיין אפשטעל, מען קומט אן צו קוקן די ערגסטע זאכן רחמנא לצלן, די שלש חמורות: עבודה זרה, גלוי עריות און שפיכת דמים.

וויסן זאלסטו, דער יצר הרע ארבעט מיט חכמה, און ווען ער וויל פארכאפן א יונגער ריינער בחור וועט ער נישט אנהייבן מיטן אים ווייזן שלעכטע זאכן, ער וועט אנהייבן מיט אידישע קליפס, מיט דזשאוקס, מיט עדווערטייזמענטס, און אזוי צוביסלעך ווערט מען צוגעוואוינט צו קוקן, און מיט די צייט הייבט מען אן קוקן נייעס, מען איז זיך מורה היתר צו קוקן ווי פרייען רעדן, און אזוי הייבט מען אן קוקן גוי'אישע ווידיאוס און מאוויס, און מען פאלט אריין אין קוקן עבירות השם ישמרינו.

אויך די אידישע זאכן פאר זיך זענען א סכנה צו קוקן, ווייל ליידער זענען דא היינט היימישע אידן וואס רופן זיך חסידים, מיט שטריימל און בעקיטשע, וואס מאכן אלע סארט ליצנות פון ערליכע אידן, זיי מאכן ליצנות פון מצות און פון מנהגים; עמטליך איז עס נישט קעגן אידישקייט, עמטליך איז עס פאר עדווערטייזמענט און אונטערטענימענט, אבער עס ליגט אין דעם א גיפט; ווען מען קוקט די זאכן ווערט מען קאלט צו מצות, מען ווערט קאלט צו טון די הייליגע מנהגים; פון דעם דארף מען זיך זייער היטן. ווייל

דָּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי זָאגְט (סֵפֶר הַמְדוּת אוֹת לִיצְנוּת, סִימָן ה'): "עַל יְדֵי לִיצְנוּת אֵין לֹו חֻקָּה", לִיצְנוּת פֿאַרטרִיבֶט דִּי יִרְאַת שְׁמַיִם; עַל כֵּן כְּעַט אֵיךְ דִּיר זַייעַר, דָּרִי זיך אַרויס מִיט חֻקָּה פֿון דִּי כַּחוּרִים, זױף אויף אֵין יְשִׁיבָה עָרְלִיכֶע כַּחוּרִים װאָס האָבן תְּמִימוּת, מִיט זַי זָאלֶסטוּ פֿאַרברֶענגֶען, מִיט זַי זָאלֶסטוּ שְׁמוּעֶסן; אַזױ װעסֶטוּ זױך זַי זיין צו קױנֶה זַי זיין אַסאַךְ יִרְאַת שְׁמַיִם, דו װעסֶט אויסניצֶן דִּי זױמער װאָכן מִיט קדוּשָׁה װטְהֶרֶה.

זַי זיין אֵין קעמפֿ האַט זַייעַר גְרוֹיסע מַעֲלוֹת; דָּאָס זַי זיין אַװעק פֿון שְׁטאַט, דָּאָס זַי זיין אַװעק פֿון דִּי גאַס - אַיז זַייעַר אַ גְרוֹיסע מַעֲלָה, אָבער מֶען דאַרף אַכטונג געבֶן נִישֶׁט צו טױשֶׁן דִּי װעג װי אַזױ מֶען האַט געזען בִּי דִּי עֲלֻטֶעֶרן, אַז מֶען זעט דִּי חֻבְרִים פִּירֶן זיך אַנדערש װי מֶען פִּירט זיך אַינדערֶהיים, דאַרף מֶען זיך האַלטֶן שְׁטאַרק, בְּלִיבֶן מִיט דִּי גױטע װעג װי אַזױ דִּי עֲלֻטֶעֶרן פִּירֶן זיך; אֵין יְשִׁיבָה קױמֶען כַּחוּרִים פֿון אַלע סאַרטֶ שְׁטִיבער, און מֶען דאַרף טאַקע זיך פִּירֶן צו אַלעמֶען שַׁיִן, יעדן מֶקָרֵב זַי זיין, יעדן בַּאגְרִיסֶן, אָבער מֶען דאַרף אַכטונג געבֶן נִישֶׁט אַװעק צו װאַרפֶן דִּי װעג װי אַזױ דִּי עֲלֻטֶעֶרן פִּירֶן זיך, נִישֶׁט נאַכמאַכן דִּי חֶסְרוֹנוֹת װאָס זַי ברֶענגֶען מִיט פֿון שְׁטױב.

דָּעַר אַיבערשְׁטער זַאל העֲלֶפֶן זָאלֶסט האָבן העֲלָחָה אֵין אַלע עַנְיָנִים.

...

שִׁיעוּרִים פֿאַר אַבְרָכִים

כְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת שְׁלַח (קַרְח בַּא"י), כ"ו סִינָן, שְׁנַת תשפ"ו לִפְרֶט קָטָן

... נְרוּ יְאִיר, קְרִית בְּרֶסֶלֶב

קױמענדיגע װאָף, פְּרִשְׁת חֻקַּת בְּלֶק - קױמען מִיר אַרויס פֿאַר דִּי זױמער, אַ גאַנץ יאַר קױק אֵיךְ אַרויס צו זַי זיין דִּי זױמער װאָכן אויף דִּי כְּעֶרְג צװישֶׁן דִּי ביימער און דִּי גְרַאז בְּקדוּשָׁה וּבְטְהֶרֶה.

אַם יִרְצָה הַשֵּׁם, אַזױ װי פֿאַרִיאַר - װעט זַי זיין אַינדערפֿרי אַכט אַזַיגעַר דִּי גְמֶרָא שִׁיעוּר, יעדן טאַג אַ בְּלֶאט גְמֶרָא. אֵיךְ האָף דו װעסֶט מִיט האַלטֶן

די שיעור, פארניאר האסטו יעדן טאג מיט געהאלטן די שיעור אין וואלד צווישן די ביימער; עס איז גאר אנדערש די טאג נאכן לערנען די הייליגע תורה.

די פארנאכטס שיעור איז אויסדריקליך נאר פאר די בחורים, איך בעט אלע אברכים זאלן לאזן די בחורים האבן זייער צייט מיט דער ראש ישיבה. אם ירצה השם וועט זיין די זומער שיעורים פאר אברכים, די שיעורים וועלן פארקומען נאך מעריב. איך האב געשטעלט א אינגערמאן זאל איינטיילן די אינגעלייט אין גרופעס פון א מנגן, צען אינגעלייט פאר יעדע נאכט נאך מעריב, עס זאל זיין פאקוועם, איך האף אז דו און אלע אברכים וועלן הנאה האבן.

...

אליין מברר זיין אויב עס לוינט צו קויפן די הויז

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר, קרית ברסלב

איך האב ערהאלטן דיין מעסעדזש.

איך פארשטיי נישט צו הייזער, אז דער בראוקער טראגט דיר אן צו קויפן א הויז זאלסטו מברר זיין ביי די חברי הנהלה אויב עס לוינט צו קויפן, און אויב די הנהלה באשטעטיגט די הויז.

מען קען נישט אויסהערן נאר דעם בראוקער, דער בראוקער האט א נגיעה פון זיין זייט צו פארקויפן וואס מער, דאס איז זיין פרנסה; ריכטיג איז, אויסצוהערן אלע גליקן וואס ער לייגט פאר, און אליינס מברר זיין אויב עס לוינט, און אויב עס איז בכלל ווערד; עס איז שוין געווען אין שטעטל פעלער וואס מען האט פארגעלייגט די גליק פון די וועלט, און שפעטער האט מען געזען אז עס איז בכלל נישט אזוי ווי מען האט געזאגט.

איך פארשטיי נישט צו הייזער, איך פארשטיי די עצות וואס מוהרא"ש האט מיט אונז געלערנט פון שלום בית, מען זאל רעדן איידל און שייין צו די

ווייב, און רעדן איידל און שיינ צו טאטע מאמע, שווער און שוויגער וכו' וכו'.

...

מען קען נישט זיין נאר דער שטרענגער טאטע

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר

איך האף דו האסט פארשטאנען וואס מיר האבן גערעדט, אז מען קען נישט אהיים קומען זיין דער שטרענגער טאטע און צעקוועטשן קינדער, מען דארף פארברענגען מיט די קינדער, ארויסגיין מיט די קינדער, זיי מאכן געשמאק.

יעצט איז נייע צייטן, האסט קינדער טינעדיזשערס (צענעללינגען), דארפסטו ארויס גיין מיט זיי, מאכן געשמאק פאר זיי, שפאצירן, איינקויפן, זיך אויסבלאזן, אויסלופטערן וכו' וכו', נאכדעם קענסטו זאגן 'נישט' - אויפן טעלעפאן, אויפן קיאסק, אויף די חבר'טע, אויף יענע חבר'טע; אבער אז מען לויפט נאך די געלט, מען זעט נישט די קינדער משבת לשבת, און שבת איז אנגעצויגן, נערנווען, פסקים, קריטיק; איז ווען מען זאגט 'נישט' אויף די אלע זאכן - העלפט עס נישט, עס מאכט נאר ערגער.

פארליר זיך נישט, קענסט נאך אלעס ראטעווען, גיי מיט דייע גרויסע קינדער איין מאל א וואך זיך אויסלופטערן, עס דארף נישט זיין מעכטיג שובמעכטיג; אז זיי וועלן זיין פרייליך וועלן זיי הערן וואס דו זאגסט און וואס דיין ווייב זאגט, זיי וועלן נישט גיין אונטער דיין רוקן, זיי וועלן וואקסן געזונט און ערליך.

העקר איז א פרייליכע שטוב, געבן די קינדער גוטע ווערטער און זען אין זיי גוטס, דעמאלט הערן זיי אויס די עלטערן, דעמאלט איז וואס דער הייליגער זוהר זאגט (פרשת תצוה, דף קפו:): "וְכָפְאָה מֵאֵן דְּמִלִּיל עַל אֹדְנֵינִי דְשִׁמְעִין", וואויל איז דעם וואס רעדט צו אויערן וואס הערן אויס; נאר אז

עס איז פרייליך און מען שפירט ווי מען איז ווערד - וויל מען זיך צושטעלן, וויל מען מאכן צופרידן די עלטערן.

איך האף דו ביסט נישט ברוגז אז איך זאג דיר דאס אלעס, איך בין זיכער אז דאס וועט איבערדרייען די מצב רוח פון די קינדער, און זיי וועלן נישט אפטרעטן פון די ערליכע וועג.

...

בעטן צדקה, אן קיין רחמנות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ו סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן
אשר בער אינדארסקי גרו יאיר

יִישַׁר כַּח פֶּאָרן אַראָפֿנעמען די עול פון דארפן דאָגה'נען פאר די רענט פאר די ישיבה, און פאר די נייע בנינים וואס דו מיט דיין שתוף שבתי מארקוס גרו יאיר זארגן און שאפן די געלט, ענק העלפן מיר איך זאל זיך אביסל קענען צאמנעמען מיין מח צו לערנען מיט די בחורים און צו טון מיט די אינגעלייט זכו וכו'.

שוין נישט קיינעם, האב נישט מורא צו בעטן פון אלעמען צדקה, אדרבה, וואס מער דו וועסט בעטן צדקה און מען וועט דיר געבן - מיט דעם טוסטו זיי שוינען, דאס איז די עכטע רחמנות; מוהרא"ש דערציילט, אין אומאן האט מען צאמגענומען צדקה פארן קלויז, און דארט איז געווען אן ארעמאן וואס האט גארנישט געהאט און מען האט נישט געוואלט צוגיין צו אים בעטן צדקה, ווייל ער פלעגט געבן אלעס וואס ער האט פארמאגט... מען האט אים געשווינט...

ווען דער ארעמאן, דער ברסלב'ער חסיד האט געזען ווי מען וויל נישט נעמען פון אים איז ער געקומען צו די גבאי צדקה און געוויינט: "האטס רחמנות אויף מיר, איך האב טאקע גארנישט, איך האב נאר די איין רענדל, האטס רחמנות אויף מיר, נעמט עס פון מיר, איך וויל עפעס מיט נעמען אויף יענע וועלט, איך דארף רחמנות, וואס וועט זיין מיט מיין נשמה..."

אַזוּי זְאֵלְסְטוּ קוּקֵן אוּיף אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, הָאב רַחֲמָנוּת, נְעַם וְאִם מְעַר
צְדָקָה, דָּאָס אִיז דִּי עֶכְטֵעַ רַחֲמָנוּת.

...

לְאז נִישְׁט אָפּ דִּי מִשְׁנִיּוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשַׁת שְׁלַח (קַרְח בַּא"י), כ"ו סִינּוֹ, שְׁנַת תשפ"ו לְפָרֵט קָטָן
... גֵּרוּ יְאִיר, קַרְיַת בְּרֶסֶלֶב

זַי שְׁטאַרְק מִיט זְאָגֵן יַעֲדֵן טַאָג אַכְצָן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, דָּאָס וועט דִיר
בְּרַעֲנִיגְעֵן הַצְלָחָה, דָּאָס וועט דִיר בְּרַעֲנִיגְעֵן פֿרִיִּיט; מוֹהֲרָא"ש בְּרַעֲנִיגְט פּוֹן
הַיִּלִּיגֵן רַבֵּי פִּנְחָס קַאָרִיִּצְעַר זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ אַז מִשְׁנֵי"ה אִיז בְּגִימְטְרִיא
פֿרִיִּיט; אַז מְעַן לְעַרְנֵט מִשְׁנִיּוֹת הָאָט מְעַן שְׁפַע.

אִיף בְּעִנְק זִיף צוּ דִיר, נָאָךְ אַ וואָךְ קוּמְעֵן מִיר אַרױס פֿאַרן זומער, עָס
וועט זַיִן שִׁיעוּרִים פֿאַר אַלְע אַבְרָכִים תְּלִמִּידֵי הַיְשִׁיבָה, חִיזוּק אוּיף שְׁלוֹם
בֵּית. מְעַן דָּאָרְף אַסאַךְ חִיזוּק אוּיף שְׁלוֹם בֵּית, מוֹהֲרָנִ"ת הָאָט גַּעֲזָאָגְט אַז
אוּיף דְּבָרִים שְׂבִינּוּ לְבִינָה וואַלְט עַר גַּעֲדאַרְפֵּט שְׁרִיִּיבֵן נָאָךְ אַ גאַנְצֵעַ חִבּוּר
ווי דִי לְקוּטִי הַלְכוּת, נָאָךְ אַ גִּירָסָא אִיז דָּא, אַז עַר וואַלְט גַּעֲדאַרְפֵּט שְׁרִיִּיבֵן
אַכְט מָאל מְעַר ווי דְּעַם גאַנְצֵן לְקוּטִי הַלְכוּת.

לְאז נִישְׁט אָפּ דִּי מִשְׁנִיּוֹת, נְעַם עָס מִיט מִיט דִיר וואוּ דו גִּיִּיסְט, און וואוּ
דו בִּיסְט - כַּאֲפ אַרִּיִּין נָאָךְ אַ מִשְׁנָה און נָאָךְ אַ מִשְׁנָה, אוּיף זְאֵלְסְטוּ זְאָגֵן אַ
יוֹם תְּהִלִּים יַעֲדֵן טַאָג.

...

זַי אַ מוֹוֵתֵר, וועט דִי שְׂכִינָה רועֵן בֵּי עֵנָן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עֶרֶב שַׁבַּת קוּדֶשׁ פְּרֻשַׁת שְׁלַח (קַרְח בַּא"י), כ"ז סִינּוֹ, מְבַרְכִין
הַחֹדֶשׁ, שְׁנַת תשפ"ו לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

קַרְיַת זִיף נִישְׁט אִין שְׁטוּב, מֵאָךְ שׁוִין שְׁלוֹם מִיט דַּיִן ווייב, בְּעַט אִיר

איבער, געב נאך, זיי א מוותר - וועט די שכינה רוען ביי ענק, די קינדער וועלן וואקסן געזונט.

ברסלב'ער חסיד! דו וויסט דאך אז דער רבי האט צו אונז זייער אסאך גערעדט אז מיר זאלן מכבד זיין די ווייב (שיחות הר"ן, סימן רסד), דער רבי האט געזאגט: מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די ווייב, ווייל זיי גייען אריבער זייער אסאך ווייטאג פון צער גדול בנים, צער לידה וכו', און רבי נתן דערציילט (שם, סימן רסג), איינער האט אים פארציילט אז ער האט געהאט א שמועס מיטן רבי'ן איבער דעם וואס מען זעט אינגעלייט צעטיילן זיך פאר א שטיק צייט, און אסאך מאל ווערט נאכדעם א גוט חס ושלום, און דער רבי האט געזאגט אז דאס איז מעשה בעל דבר. דער יצר הרע מאכט מען זאל זיך צעטיילן, ווייל אז מען איז אן א ווייב - כאפט ער אריין דעם מענטש ביי אים אין זאק אריין, "כי הוא אורב על זה מאד, לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום, שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם", ווייל דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער זיי צו צעטיילן און אזוי כאפט ער זיי אריין אין שמוציגע עבירות.

א פרייליכן שבת.

...

ווער נישט אריינגעדרייט אין מחלקת

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, (חקת בא"י), כ"ז סיון, שנת תשפ"ו לפרט קטן
 לכבוד ... נרו יאיר

די וואך האבן מיר די פרשה פון קרח, די מחלקת אויף משה רבינו; זאלסטו זיך מישב זיין און זען וואס איז די סוף פון מחלקת, עס בלייבט גארנישט, על פן ווער נישט אריינגעדרייט אין מחלקת, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות מריבה, סימן סו): "במקום מריבה שם השטן", דער שטן געפינט זיך דארט וואו מען קריגט זיך; און דריי זיך ארויס פון די וואס זייערע שמועסן זענען לשון הרע, רכילות, הוצאת שם רע וכו'; און זיכער

אויב איינער וויל רעדן צו דיר א נוארט, א ווערטל - אויף זיין רבי וואס האט זיך מוסר נפש געווען דיך צו ברענגען צום אייבערשטן, דיר געבן שלום בית און אלע גוטע זאכן; מיט חכמה זאלסטו זיך אוועק דרייען, נישט צו פארלירן די געפיל צום הייליגן רבי'ן וואס וויל אונז ברענגען צו די העכסטע און הייליגסטע מדריגות. אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ח"י מוה"ר, סימן שנד): "על שני פתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס מענטשן האב איך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף די מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און זענען נישט מקורב געווארן, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיר נישט; "כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קיים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה, אכל לא יועיל אז", ווייל עס וועט קומען א צייט ווען דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר (דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויפן ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר), דעמאלט וועט זיך דער מענטש פאטראכטן ווי אזוי ער זעט אויס און ער וועט חרטה האבן: 'פארוואס האב איך נישט געפאלגט דעם רבי'ן?! ווען איך וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן וואלט איך זוכה געווען צוצוקומען צו די גרעסטע מדריגות אויף די וועלט', אבער דעמאלט וועט שוין זיין צו שפעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מהדורת פרענקל

הספר הקדוש הזה נתנדב לזכות

החזן

צבי הירש פרענקל

הי"ו

לרגל שמחת נשואיו עב"ג למזל טוב

הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות לבם לעובה,
ויתברכו מפי עליין בבני, חיי, ומזוני דוויחא

וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, יגן
וימליץ בעדם תמיה, אמן כן יהי רצון